

פסחים מא

אין נותנין קמח לתוך חרוסת או לתוך החרדל.

רבי מאיר	תנא קמא	
אוסר	יאכל מיד	ואם נתן

רב הונא בריה דרב יהודה	רב כהנא	
מחלוקת	מחלוקת	לתוך חרדל
מחלוקת	דברי הכל ישרף מיד	לתוך חרוסת
	אין נותנין קמח לתוך החרוסת, ואם נתן - ישרף מיד.	ברייתא לחזק
	לתוך החרדל, רבי מאיר אומר: ישרף מיד, וחכמים אומרים: יאכל מיד.	

פסיקה: אמר רב הונא בריה דרב יהודה אמר רב נחמן אמר שמואל: הלכה כדברי חכמים. שאלה על הפסיקה: אמר ליה רב נחמן בר יצחק לרב הונא בריה דרב יהודה: אחרוסת קאמר מר, או אחרדל קאמר מר?

שאלה על השאלה: אמר ליה: למאי נפקא מינה?

תשובה: לדרב כהנא. דאמר רב כהנא: מחלוקת לתוך החרדל, אבל לתוך החרוסת - דברי הכל ישרף מיד.

תשובה על השאלה הראשונה: אמר ליה: לא שמיע לי, כלומר לא סבירא לי.

חיזוק לרב כהנא: אמר רב אשי: כוותיה דרב כהנא מסתברא, מדאמר שמואל: אין הלכה כרבי יוסי. מאי לאו? צמותי הוא דלא צמית, הא חמועי מחמעא.

דחייה: לא, דילמא לא מצמת צמית, ולא חמועי מחמע.

אין מבשלין את הפסח לא במשקין ולא במי פירות.

תנו רבנן:

רבי	תנא קמא					
אין לי אלא במים		כמי				
תלמוד לומר: ופשט מכל מקום.	אמרת, קל וחומר: ומה מים שאין מפייגין טעמן - אסורין, שאר משקין שמפייגין טעמן - לא כל שכן!	שאר משקין מניין?				
אסור - סוג של בישול	מותר - אין מפייגים טעם אחר	איכא בינייהו - צלי קידר (נתבשל בקדירה בלי מים - רק בשומן שלו)				
שאר משקין	בשלו ואחר כך צלאו, או שצלאו ואחר כך בשלו - חייב <u>קושי</u> : צלאו ואחר כך בשלו, הא צלי אש הוא, אמאי? תירוץ 1: רבי יוסי היא. דתניא:	פשט מכל מקום				
	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="text-align: center;">ר' יוסי</td> <td style="text-align: center;">ר' מאיר</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">יוצאין ברקיק השרוי, אבל לא במבושל, אף על פי שלא נימוח</td> <td style="text-align: center;">יוצאין ברקיק השרוי ובמבושל שלא נימוח</td> </tr> </table>	ר' יוסי	ר' מאיר	יוצאין ברקיק השרוי, אבל לא במבושל, אף על פי שלא נימוח	יוצאין ברקיק השרוי ובמבושל שלא נימוח	
ר' יוסי	ר' מאיר					
יוצאין ברקיק השרוי, אבל לא במבושל, אף על פי שלא נימוח	יוצאין ברקיק השרוי ובמבושל שלא נימוח					
	תירוץ 2: אפילו תימא רבי מאיר, שאני הכא דאמר קרא: ופשט מכל מקום					

תנו רבנן: יכול צלאו כל צורכו יהא חייב - תלמוד לומר: **אף תאכלו מנט נא ופשט מכל מקום**. נא

ופשט מכל מקום אמרתי לך, ולא שצלאו כל צורכו.

הגדרת **צלאו כל צרכו** בברייתא: היכי דמי? אמר רב אשי: דשויה חרוכא.

מאתר הדרן והרבנית מישל כהן פרבר

• hadran.org.il •

עוד ברייתא

אכל כזית חי – לא חייב	אף תאכלו מטט נא ופשע מפשע
ל אמותר לאוכלו כזית חי	כי אם צ"י אע

שאלה: היכי דמי נא?

תשובה: אמר רב: כדאמרי פרסאי: אברנים.

הלכה לגבי בישול בחמי טבריא: אמר רב חסדא:

בשרבן פסח	בשבת	
חייב	פטור	המבשל בחמי טבריא
פסח נמי, לאו תולדות אש הוא!	מאי שנא בשבת דלא? דתולדות אש בעינן, וליכא	קושי
מאי "חייב" דקתני - דקא עבר משום "צ"י אע"		תירוץ - רבא

גירסה אחרת של דברי רב חסדא שמחזק את התירוץ של רבא: רב חייא בריה דרב נתן מתני לה להא דרב חסדא בהדיא. אמר רב חסדא: המבשל בחמי טבריא בשבת - פטור, ופסח שבשלו בחמי טבריא - חייב, שעבר משום "צ"י אע".

	רבא	אביי	
אכלו נא	לוקה שתים	אין לוקין על לאו שבכללות	איכא דאמרי: תרתי הוא דלא לקי, חדא מיהת לקי
מבושל נא ומבושל	לוקה שתים לוקה שלש		איכא דאמרי: חדא נמי לא לקי, דלא מייחד לאויה כלאו דחסימה

	רבא	אביי	
אכל זג	לוקה שתים	אין לוקין על לאו שבכללות	איכא דאמרי: תרתי הוא דלא לקי, חדא מיהת לקי
חרצן זג וחרצן	לוקה שתים לוקה שלש		איכא דאמרי: חדא נמי לא לקי, דלא מייחד לאויה כלאו דחסימה

תנו רבנן:

שחשיכה	מבעוד יום	
חייב	פטור	אכל כזית נא
פסל עצמו מבני החבורה	לא פסל עצמו מבני חבורה	כזית צלי

תניא אידך: שני צדדי השאלה

או לא:	יכול אכל כזית נא מבעוד יום יהא חייב
בשעה שאינו בקום אכול צלי - ישנו בכל תאכל נא, בשעה שישנו בקום אכול צלי - אינו בכל תאכל נא. ואל תתמה, שהרי הותר מכללו אצל צלי.	ודין הוא: ומה בשעה שישנו בקום אכול צלי - ישנו בכל תאכל נא. בשעה שאינו בקום אכול צלי - אינו דין שישנו בכל תאכל נא?

תשובה: תלמוד לומר: אף תאכלו מטט נא ופשע מפשע פנימ' כי אם צ"י אע, שאין תלמוד לומר כי אם צ"י אע, ומה תלמוד לומר כי אם צ"י אע? לומר לך: בשעה שישנו בקום אכול צלי - ישנו בכל תאכל נא, בשעה שאינו בקום אכול צלי - אינו בכל תאכל נא.
דין נוסף: רבי אומר: אקרא אני פשע, מה תלמוד לומר מפשע? שיכול אין לי אלא שבישלו משחשיכה, בשלו מבעוד יום מנין - תלמוד לומר פשע מפשע מכל מקום.
קושי: והאי פשע מפשע אפקיה רבי לצלי קדר ולשאר משקין!
תירוץ: אם כן - לימא קרא או "בשל בשל", או "מבשל מבשל". מאי פשע מפשע? שמעת מינה תרתי.

